

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਗਰੋਵਜ਼ ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਜ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, - ਮੁਦਈ -
ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਏ . ਅਤੇ ਜੀ. ਕਿੰਗ, ਲਿਮਟਿਡ, ਰੈਗਲਨ ਮਿਲਜ਼,
ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ (ਇੰਗਲੈਂਡ), —
ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।

1950 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2371

C. L. F. ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ—ਵਿਕਰੇਤਾ—ਦੇ—ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ—ਕੀ 1958
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ।

Feb., 21st

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ.ਐਫ. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦਾ ਚਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਦੂਜਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਰਣਨ ਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਲਈ। ਤੀਜਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਮਾਲ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੌਥਾ, ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੀਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਵਾਂ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਰਥਾਤ, ਇਨਵੋਇਸ, ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦੀ ਨੀਤੀ; ਜਿਸ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦਗੀ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇੱਕ CIF ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੌਹਨਸਨ ਬਨਾਮ ਟੇਲਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਿਡ (1), ਬਿਡੇਲ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਈ. ਕਲੇਮੋਸ ਹੋਰਸਟ ਕੰਪਨੀ (2), ਅਤੇ ਉਰਕੁਹਾਰਟ ਲਿੰਡਸੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਈਸਟਰਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਿਡ (3)। 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

- (1) 1920 AC 144
- (2) (1911) 1 ਕੇਬੀ 214.
- (3) (1922) 1 ਕੇਬੀ 318.

ਸ੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਖੰਨਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਏ. ਐਮ ਸੂਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

D. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਨਾਥ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਇਹ ਅਪੀਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ 30,000; ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਵੰਬਰ, 1946 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਹੀਂ ਓਪਨ ਈਆ ਲੈਟਰ ਆਫ ਕਰੈਡਿਟ ਸੀ।, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪਰ ਪਿਛਲਾ ਸੌਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 14 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 3 ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੁਝ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਪਾਰ ਟਰਾਂਸ ਐਕਸ਼ਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ.. ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2, ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ, ਲੰਡਨ ਨੇ ਬਰੈਡਫੋਰਡ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 15 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਈ £13,000 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ ਹੈ-

“ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਇਨਵੋਇਸ

ਆਰਡਰ ਲਈ ਪੂਰੇ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਲੈਡਿੰਗ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਜੋਖਮਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ
ਦੇ ਬਿੱਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਾਲੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਬੀਮਾ ਨੀਤੀ।

ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਸਮਰਥਨ.

"ਭਾੜੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ"

ਮੂਲ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਫਾਰਮ ਏ)

ਜ਼ੋਕਰ

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਮਾਨ। ਸਮੁੰਦਰੀ

ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੈਸਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਦਾ ਸਬੂਤ । ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋਂ ਕਰਾਚੀ ਤੱਕ ਦਾ ਰਾਜ ਮਾਲ ਵੀਲਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਪੇਅਰਜ਼ ਕਰਾਚੀ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ।" ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਗਿਆ ਅਤੇ £12,000 ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸਪਿਨਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਖਰੀਦਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੇੜਨ, ਪੈਕਿੰਗ, ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਕੈਰੇਜ, ਆਦਿ, ਪਲਾਂਟ ਦਾ; ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ: -

"ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ - ਮਾਨ ਜੀ,

ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ 12,000 ਪੌਂਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੱਥੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਪਿਨਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਖੜਾ ਹੈ। ਢਾਹਣ, ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੱਕ ਕੈਰੇਜ ਪੈਕ ਕਰਨ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੀਮਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਢੋਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਕਰਾਚੀ ਲਈ ਡੰਕ ਖਰਚੇ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਨਵੋਇਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਨਵੋਇਸਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਅਤੇ ਸੀਆਈਐਫ, ਕਰਾਚੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ £14,500 ਲਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ, ਮਾਲ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਆਦਿ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਨਵੋਇਸ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੇਜਾਂਗੇ। ਇਹੀ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਲਾਂਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ,

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

2,000 ਆਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ੀ. ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਸਰਜ਼, A ਅਤੇ G ਦੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਿਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਕੁੱਲ ਰਕਮ £ 16,500 ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਾਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪੁਰਜੇ ਸਨ,... ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ £ 1,320 ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ। ਪਲੇਨ ਟਿਫ 'ਤੇ 18,000 ਰੁਪਏ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬੋਇਲਰ ਅਤੇ ਇੰਜਣ ਖਰੀਦਣ ਲਈ £250 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ

ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖਰਾਬ ਸਪਿਨਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਲਈ। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 30 ਜੂਨ, 1947 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ £1,500 ਤੱਕ ਵਧ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੱਲ £14,500 ਹੋ ਗਈ, — ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 4 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 31 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਸਤ, 1947,- ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ 31 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਲਾਟ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਨੂੰ ਕਰਾਚੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਦੂਸਰਾ ਲਾਟ ਵੀ ਕਰਾਚੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 30 ਜੂਨ, 1947 ਦਾ ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਲੇਡਿੰਗ, ਜੋ 8 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਮਿਤੀ 19. ਜੂਨ, 1947, ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬੰਬਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਤੀਜਾ ਲਾਟ 13 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ 2 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ; ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਲਾਟ 28 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਲੇਡਿੰਗ ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1947 ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਾਚੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਲਾਟ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਲਾਟ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਬੰਬਈ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ, 1948 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ, ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ

v.

ਪੈਕਿੰਗ, ਡਿਸਮੈਨਟਲਿੰਗ, ਜੰਗਾਲ-ਪੂਫਿੰਗ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਕੈਰੇਜ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਹੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ - ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੇਜਣ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਪੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਡਿਸਮੈਨਟਲਿੰਗ ਆਦਿ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੀ ਭੇਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ * ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ: -

- (1) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ?
- (2) ਮੁਦਈ ਕਿਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀਆਈਐਫ * ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਨਵੋਇਸ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ > ਡਿਸਮੈਨਟਲਿੰਗ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ x ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। - ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਤਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੇਸਰਾਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, A ਅਤੇ G ਦੀ ਰਕਮ ਖਰੀਦ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਗਲਾਨ ਮਿੱਲਜ਼, .

1 1

ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਦਿਓ।

ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਇੰਗਲੈਂਡ)

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ . ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਮੋਹਨ ਸੂਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ, ਮਾਲ, ਕੈਰੇਜ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ , ਆਦਿ, ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ £4,500 ਦੀ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਡਿਸਮੈਨਟਲਿੰਗ, ਪੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਗਏ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 25, ਮਿਤੀ 4 ਸਤੰਬਰ, 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 13, ਮਿਤੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ , 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 11, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 10, 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 9 ਅਤੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 8, ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਤ ਡੀ. 8, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਚਲਾਨਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਟਾਉਣ, ਪੈਕਿੰਗ, ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਭਾੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ. 7. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਰੁਧ ਦਾਅਵੇ

ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਪੱਤਰ"। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਰਾਜ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ, ਡਿਸਮੈਨਟਲਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ 4 ਨਵੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਮੈਸਰਜ਼, ਏ ਅਤੇ ਜੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 6 ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ^{Lh ^ t? d *} „
ਰੈਗਲਾਨ ਮਿੱਲਜ਼,

ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਫੈਡੋਟ ਦੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੱਤਰ (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਕਾਉਂਟ ਗਰੇਵਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ, ਜੇ. ਡਿਸਮੈਨਟਲਿੰਗ, ਪੈਕਿੰਗ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਭਾੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਸ੍ਰੀ ਸੂਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹੈਰੀ ਕਿੰਗ, ਡੀ ਫੈਡੋਟ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸੈਕਟਰੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਗੋਰਡਨ ਕਿੰਗ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੇਰਾ ਬੈਟਲੇ, ਹੈਰੀ ਕਿੰਗ ਦੀ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹੀ. ਹੈਰੀ ਕਿੰਗ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 257 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਫੈਂਸ ਡੈਟ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ, ਪੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਭੇਜਿਆ (ਸਵਾਲ ਨੰ. 259 ਦਾ ਜਵਾਬ)। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੇਰਾ ਬੈਟਲੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਕੰਮ ਹੋਰ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਨਵੋਇਸ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੈਸਰਜ਼ ਫਲੈਚਰ ਬੋਲਟਨ ਨੂੰ £470-18s -2d ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸਨ। £ ਦੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. 240, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ

ਹੇਠ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਕੰਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਿਸਮੈਲਟਿੰਗ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਹੋਰ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਚਲਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸਨ । ਇਹ ਚਲਾਨ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ £ ਦਾ ਜੋੜ 240 ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਖਰਚੇ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਇਨਵੋਇਸਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਟਿਪਿਊਲੇਸ਼ਨ ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁਡਜ਼ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਹਰ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਦਮ ਹਾਜ਼ੀ ਪੀਰਾ ਮੁਹੰਮਦ ਇਸ਼ਾਕ ਬਨਾਮ ਸਕਾਵਥ ਹੁਸੈਨ ਅਕਬਰੀ (1) ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨਾ ਦਿਓ , ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ, ਪੈਕਿੰਗ ਆਦਿ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਨਵੋਇਸ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਖੋਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ- ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ

(Ij“A.UL 1923 ਸੇਫ਼. 103.

ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਰਿਲਾਇੰਸ ਦ ਰਾਜ ਮਹਿਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਜੋਸੇਫ ਹਿਊਰੇਕਸ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ, ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਸੰਪਤੀ। ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਰਾਫਟ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, [^] ਜ਼ਮੀਨ)

ਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜੋ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਹੋਰ ਖਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 15 ਸਕਿੰਟ ਦਾ ਜੋੜ। ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ £240 ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਹੀ ਉਸਾਰੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ, ਮਾਲ ਆਦਿ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਨਵੋਇਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਮਿਆਦ। ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ "ਵਾਰੰਟੀ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਹੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1924 ਬੰਬ 422.

ਮੈਸਰਜ਼. ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅੱਖਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ- *Spmnmg Mills ter j se j as a* ਹਾਲਤ. ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਪਲੇਨ- ਕਿੰਗ, ਲਿਮਟਿਡ, ਝਗੜਾ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ Uri PSOU ਦੀ ਧਾਰਾ 13

ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਐਕਟ. ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤੋੜਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

ਗਰੇਵਰ) ਜੇ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸ਼ਰਤ ਸਿਰਫ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

ਮਾਲ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਲਾਟ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ 30 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ , 1947, ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਸਪਿਨਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ"। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਲੀਵਰ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰੀ ਧਾਰਾ 21 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਹ ਮਾਲ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ, - ਪੂਰੀ ਡੇਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਡੇਰ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਬਾਰੇ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਜੀਬ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਈ: (1) ਇਹ ^{ਮੇਸਰਸ - 7116 ਰਾਜ} ਸੀਆਈਐਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ⁰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ^{ਮੇਸਰਸ, A ਅਤੇ G} ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੀ, ਉਹ ^{ਰਿੰਗ ; ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ^Ⓡ ਡੀ'} ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ^{ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,} ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, (2) ^{ਬੈਂਡਫੋਰਡ (ਇੰਗਲੈਂਡ)} ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਜੌਹਨਸਨ ਬਨਾਮ ^{ਗਰੇਵਰ, ਜੇ . ਟੇਲਰ ਬ੍ਰੋਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ (1),} ਲਾਰਡ ਐਟਕਿੰਸਨ ਨੇ ਇੱਕ ਸੀਆਈਐਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ^A ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਵਿਕਰੇਤਾ ਛੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦਾ ਚਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਦੂਸਰਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਮਾਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ। ਤੀਜਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਮਾਲ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੌਥਾ, ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੀਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਵਾਂ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ⁴ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਰਥਾਤ, ਇਨਵੌਇਸ, ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦੀ ਨੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ [!] ਸਪੁਰਦਗੀ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ। *ਬਿਡੇਲ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਈ. ਕਲੇਮੇਂਸ ਹਾਰਸਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ*

(2), ਇੱਕ ਸੀਆਈਐਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਮਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ, ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

. 1441

(2) (1911) 1 ਕੇਬੀ 214.

ਮੇਸਰਸ। ਰਾਜ ਯੂ ਪੀ ਆਨ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਏ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪੇਜ 220, ਹੈਮਿਲਟਨ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ- ^{ਮੇਸਰਸ}, ਏ ਅਤੇ ਜੀ "ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਰੀਅਨ ^ ਮਿਫਾ' ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ- ^{ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ}, ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੋਵੇਗੀ

ਬਰੈਡਫੋਰਡ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ. ਇਹ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ

(ਇੰਗਲੈਂਡ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਟੈਂਡਰ, ਬਿਲ ਆਫ ਲੈਡਿੰਗ,

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਇਨਵੋਇਸ, ਬੀਮੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਲੈਟਰ ਆਫ ਕਰੈਡਿਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਲਾਨ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡਿਸਮੈਲਿਲਿੰਗ, ਪੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬੈਂਕਰ ਸਨ, PW 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪੁਤਲੀਘਰ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ, ਚਲਾਨ, ਬੀਮੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਆਦਿ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਾਖਾ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੰਗੜਾ ਬਹਾਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਥਿਤ ਬੈਂਕ, ਅਰਥਾਤ, ਹਾਲ ਬਜ਼ਾਰ ਸ਼ਾਖਾ, ਨੂੰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3, ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪੁਤਲੀਘਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਐਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। - ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਚਲਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਫੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (*ਉਰਕੁਹਾਰਟ ਲਿੰਡਸੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਈਸਟਰਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ* (1)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉੱਤੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ - ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਮਹੀਨੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ- *Messrs. A and G* ਕ੍ਰੀਡਿਟ, ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। *Messrs. A and G* ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ। ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਿਬਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸੀ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਪਲੇਨ- ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਝਗੜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਸਨ ਗਰੇਵਰ, ਜੋ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਧਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਟੱਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਰੌਲਟ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ.— ^(c) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਲਈ ਚਲਾਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨਵੋਇਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਹੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ।" ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਖੰਡ II, ਪੰਨਾ 217 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਬਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ: - "ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਜੋ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 2 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ,

ਰਾਜ ਨੇ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਬਿੱਲ ਭੇਜੇ । , , 'jj, L1 -J ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ) ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਡਿਸਮੈਨਟਲਿੰਗ, ਪੈਕਿੰਗ ਆਦਿ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2 ਦੁਆਰਾ , ਮੁਦਈ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮਿਡਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੁਦਾਲਾ

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ £ ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਤੋਂ 240 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ—ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ—ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ—ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ—ਕਿਸ 'ਤੇ ਝੂਠ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 89 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਏਜੰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਦਈ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਦੇਹਰੂ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 3 ਜੁਲਾਈ, 1953, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 17 ਜਨਵਰੀ, 1953; ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਲਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਜਲੰਦੂਰ, ਦੁਆਰਾ ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਪਿਪਟ, ਸਬ-ਜੱਜ, IV ਕਲਾਸ, ਜਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕੇਸੀ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਜੰਡਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੋ-ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ▶ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਦ

ਜਿਹੜੇ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਹਨ:

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੱਥੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ

Jagir Singh
v.
Dheru
and others

ਮੁਖਤਾਰ-ਏ-ਆਮ (ਜਨਰਲ ਅਟਾਰਨੀ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

1937. ਨੱਥੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਾਗੀਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲ ਲੈਟ 1937 ਵਿਚ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਜਨਵਰੀ, 1951 ਵਿਚ ਉੱਥੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਨੱਥੂ, ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ Chopra, J. ਦੀ 25 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧੇਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਨਾਥੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਥੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 120 ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਏਜੰਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦੇ > ਏ.

- ਮੌਤ ਤਾਈਂਮੇ ਦੁਆਰਾ ਆ ਗਈ ਸੀ . ਇਹ TheC^tters ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ੬ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ

ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; 25 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ ਨਾਥੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਈ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ-

ਸੂਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਪਿਰਿਅਡ ਆਫ
ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿਰਿਅਡ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਖਾਤਾ ਹੈ, ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ,
ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪਰਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ,
ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਬਣਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਏਜੰਸੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਵਰਤਮਾਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 201, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ , ਏਜੰਸੀ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ "ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ"* ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਏਜੰਟ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਏਜੰਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨੂੰ ^{- ਆਰ}
"ਬਿਨੈਕਾਰ", "ਮੁਦਈ", ਅਤੇ "ਮੁਦਾਇਕ" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(4) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ "ਮੁਦਾਇਕ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

Jagir Singh
v.
Dheru
and others

ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਮੁਦਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, “ਬਿਨੈਕਾਰ” ਅਤੇ “ਮੁਦਈ” ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ **Chopra, J.** ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 89 ਵਿੱਚ "ਏਜੰਟ" ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਏਜੰਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਜਿੱਥੇ "ਮੁਦਈ" ਅਤੇ "ਡਿਫਨ ਡੈਂਟ" ਸ਼ਬਦ - ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿਤ-ਹਿਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 90, 91, 92, 94, 95, 96 ਅਤੇ 114 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀਮਾ ਉਦੋਂ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਤੱਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਕਰੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਵਿੱਚ-ਹਿੱਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਵਿੱਚ-ਹਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਵਿੱਚ "ਮੁਦਾਇਕ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

Jagir Singh
v.
Dheru
and others

ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋ-ਚੋਪੜਾ ਜੇ. ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਕੀ ਅਨੁਛੇਦ 120 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਰਟੀਕਲ 89 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜੇਕਰ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ¹। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ² ਕਿਉਂ ਜਦੋਂ ਏਜੰਸੀ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ / ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪਾਲ" ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਣਨ ਦੇ ਸੂਟ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਰਟੀਕਲ 89 ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੋਬਿਨ ਚੰਦਰ ਬਰੂਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਮਾਧਬ ਬਰੂਆ (1)। ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੋਹੋਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਾਦੂ ਨਾਥ ਮੂਲਿਕ (2), ਸਰਸ਼ੀਬਾਲਾ ਦਾਸੀ ਬਨਾਮ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਘੋਸ਼ (3), ਅਤੇ ਬਿਕਰਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਾਨਿਕਿਆ ਬਨਾਮ ਜਬਾਬ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)। ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 89 ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਏਜੰਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੁਮੇਡਾ ਚਰਮ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਆਸੂਤੋਸ਼-ਚਟੋਪਾਧਿਆਏ (5) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਐੱਫਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ (6) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

4

ਕੁਮੇਡਾ ਚਰਨ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਸੂਤੋਸ਼-ਚਟੋਪਾਧਿਆਏ (5) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 89 ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਲੇਖ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਰੁਣਾਚੇਲਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

»

ਰਮਨ ਚੇਟੀ (7), ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਦਾਚਾਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਖ ਹਨ ਜੋ ਬੇਤੁਕੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਆਰਟੀਕਲ 78 ਅਤੇ 79। ਸਿਰਲੇਖ 'ਸੂਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ'। ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ

ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ. 148.
3 ਏਈਸੀ 684.
ਏਆਈਆਰ 1922 ਕੈਲ. 53.
ਏਆਈਆਰ 1935 ਕੈਲ. 817
16 IC 742.

- (i)
- (2)
- (3)
- (4)
- (5)
- (6) A.I.R. 1927 Mad. 157.
- (7) 27 I.C. 807.

ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ 120 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1^o ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ *ਬਿਕਰਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਾਨਿਕਿਆ ਬਨਾਮ ਜਾਦਬ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਰਣਨ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ 89 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 78, 79 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 81, 82 ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਈ ਹੋਰ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ *tnem* ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਾਕੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਬਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲਾ *ਦਿਓਰਾਓ ਜ਼ੋਲਬਾ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਬਾਣੀਆ (2)* ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਏਜੰਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰਾਓ *ਗਿਰਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ ਰਘੁਬੀਰ ਕੁੰਵਰ (3)* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 89 ਸੀ।

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1935 ਕੈਲ. 817

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1943 ਨਾਗ 227.

(3) 31 ਸਾਰੇ. 430.

ਲਾਗੂ, ਬੋਸ, ਜੇ., ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ-

Chopra, J.

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਾ 2(4), ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ - ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਮੁਦਾਇਕ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: 'ਮੁਦਾਇਕ' ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ

Jagir Singh
v.
Dheru
and others

ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 89 ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਕੇ.ਸੀ. ਨਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸੇਠ ਚੰਦ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਮੱਲ (1) ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਈਸ ਮੱਲ ਜੋ ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ (ਮੁਦਈ ਦੀ) ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਦੀ ਮੌਤ 24 ਦਸੰਬਰ, 1880 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲੇਖੇ ਦੇ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਸੀ। 3,700 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਾਈਸ ਮੱਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਏ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 14 ਦਸੰਬਰ 1883 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ* ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ - ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ।

, (1) 96 ਪੀ.ਆਰ., 1886.

Jagir Singh
v.
Dheru
and others

ਮੁਦਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਜਿਹੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਸ.ਐਮ. ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ; ਜਾਂ ਕੀ ਆਰਟੀਕਲ 120 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਆਰਟੀਕਲ 89 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਲੇਡੇਨ, ਜੇ., ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ-

"ਇੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜੋ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ, ਮੁਸੰਮਤ ਫਾਤਮਾ ਬਨਾਮ ਮੁਸੰਮਤ ਇਮਤਿਆਜ਼ੀ ਜਾਨ ਉਰਫ਼ ਚੂਨੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਵੀ, ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 89 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਇਨਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਰੈਂਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਚੁਅਲ ਇਨਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੰਗ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ

(1) 1. ਪੀ.ਆਰ., 1912.

Jagir Singh
v.
Dheru
and others

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੇਠ* ¹ ਚੰਦ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਮੱਲ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 120 ਲਾਗੂ ਪਾਈ ਗਈ। <

Chopra, J.

ਗੁਰੂਦਾਸ ਪਾਈਨੋ ਬਨਾਮ ਰਾਮਨਰਾਇਣ ਸਾਹੂ (2) 1871 ਦੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਧਾਰਾ 90 ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ "ਜਦੋਂ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ" ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਸੀ। The ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ * ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ 4 ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 89 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਢੁਕਵੀਂ ਧਾਰਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ^ ਰਾਓ ਗਿਰਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ ਰਘੁਬੀਰ ਕੁੰਵਰ (3) ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੀਨੇ ਤੋਂ ਕਢਵਾਏ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀ। ਏਜੰਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 120 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 57 ਜਾਂ 62 ਜਾਂ 89 ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 89 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੈੱਡ

- (1) 96 ਪੀਆਰ 1886
- (2) 10 ਕੈਲ. 860
- (3) 31 ਏ.ਯੂ. 430.

Jagir Singh
v.
Dheru
and others

ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਦੇ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 89 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ 'ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਵਿਚਕਾਰ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਏਜੰਟ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 89, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਏਜੰਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਏ ਦਾ ਆਮ ਰੁਝਾਨ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਏਜੰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਆਈਟਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਚਰਨ ਦਾਸ (1), ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਨ ਪਾਰਥਸਾਰਥੀ ਅੱਪਾ ਰੋਆ ਬਨਾਮ ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਗਿਰਜਾਬਾਈ ਸ਼ਿਵਦੇਰਾਓ ਵਿੰਦੁਰਕਰ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਰਾਓ ਗੁਰਪਤਰਾਓ ਵਿੰਦੁਰਕਰ (3), ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਰਾਮ (4)।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਮੁੱਖ ਜੱਜ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1929 ਲਾਹ. 362.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1927 ਸੈਫ਼. 157.
- (3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1925 ਬੰਬ 148.
- (4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1928 ਨਾਗ 256.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

